

Aalborg er altsaa gaaet i Spidsen, og man kan derfor med en vis Ret sige, at den bør have Fordel deraf. Byen har ogsaa hidtil været en Slags Stabelplads for de mindre Byer i Limfjorden, men nu vil meget af den Fart, der før gik til Aalborg, gaa videre op ad Fjorden, og rent logisk set vil Aalborg derfor komme til at tabe, selv om den beholder Retten til at opkræve Afgift. Om man kan give Byen Erstatning paa anden Maade, f. Eks. ved, at Marineministeren tager sig af Fyrene el. lign., er noget, jeg ikke nærmere skal komme ind paa. Jeg takker den højtærede Minister for, at han har sluttet sig til det foreliggende Forslag, og anbefaler det til videre Fremme.

Bjerre: Det er meget uheldigt for dette Ting, at vi næsten altid faa ethvert Forslag af nogen Betydning her op paa et saa sent Tidspunkt, at man ikke kan undersøge dem i Udvalg, uden at man med det samme udsætter sig for, at Sagen maa opsættes et Aar. Der kan selvfølgelig være Sager af en saa omfattende og vanskelig Natur, at det ene Ting maa beholde dem hele Samlingen, og ved de fleste af den Slags Sager er det jo ogsaa uendelig langt mere vigtigt, at der kommer en god Lov, end om den kommer et Aar før eller senere. Men fraset disse enkelte Love tror jeg, det burde være Reglen, at det Ting, der faar Forslaget først, behandler det saa hurtigt, at det kan komme til det andet Ting paa et saadant Tidspunkt, at dette kan faa Tid til at overveje, naar man forlanger, at dette andet Ting skal gøre sig færdigt i den samme Samling. Det er i øvrigt langt fra, at jeg bebrejder de Mænd, der særlig have haft med denne Sags Behandling at gøre, at de have ladet det mangle paa Interesse for den; tværtimod, jeg er overbevist om, at den er bleven behandlet fra deres Side med den mest levende Interesse. Men naar jeg ikke desto mindre maa begynde med at udtale min Beklagelse over, at vi have faaet Sagen paa dette sene Tidspunkt, er det, fordi jeg — og jeg ved i alt Fald ogsaa enkelte andre — er bragt i den pinlige Situation, at vi levende kunde ønske flere Ting forandrede i Loven, men at vi dog paa den anden Side ikke ville være med til at udsætte Loven for, at den skulde standses, selv om det kun blev i et Aar eller rettere sagt kun nogle Maanedre.

Det er jo ikke selve Lovens Hovedformaal, jeg har noget imod. Tværtimod, det billiger jeg ganske, og jeg takker og

saa den højtærede Indenrigsminister, fordi han saa resolut har bragt Sagen frem, og jeg er ligeledes Folketinget taknemmelig for det Supplement, det har givet Loven ved at optage Sejlløb ind til enkelte Byer. Desværre er der ringe Sandsynlighed for, at Lovens egentlige Hovedformaal, nemlig en Kanal gennem Jylland for den store Trafik, kan faa nogen Betydning i en overskuelig Fremtid. At Tyborønkanalen skulde kunne uddybes saaledes, at Skibe paa 13, 14, 15 Fod o. s. v. kunne passere derigennem, er der desværre ikke megen Udsigt til. Men naar der ikke er det, er Lovens næste Hovedformaal det, at alle Limfjordsbyer Vest for Aalborg kunne faa Gavn af den, og saa er det absolut nødvendigt, at dette Supplement bliver føjet til, at Sejlløbene blive tagne med under Statens Bekostning. Thi som allerede oplyst vilde de fleste af Byerne ellers have faaet Bekostninger, som de aldeles ikke kunne overkomme, og det gik ikke an, at Staten ofrede 1½ Mill. Kr. til Fordel for et Par enkelte Byer, og saaledes at det gik ud over de andre Byer, der altsaa vilde blive slettere stillede i Konkurrencen, end de ere nu. Nej, det, som er det store Spørgsmaal, det betænkelige Spørgsmaal i mine Øjne, er Spørgsmaalet, om man virkelig skal følge Folketingsflertallet og udgrave over Løgstør Grunde og ikke gennem Kanalen. De ærede Talere, som hidtil have talt, have ubetinget foretrukket det første, og jeg forstaa særdeles vel, at det er det mest tiltalende, og at ogsaa Skibsførerne i Almindelighed ville synes bedst om det, naar vel at mærke disse Udgravninger kunne holde sig, saa der ikke bliver idelige Reparationer og ganske uforholdsmæssige Vedligeholdelsesudgifter. Men her er det jo, at der staar Paastand mod Paastand, og jeg skal ikke nægte, at jeg vilde have følt mig langt mere tryk, hvis jeg havde faaet Lov til at følge Regeringen og Mindretallet i Folketinget, end ved at jeg nu skal stemme for Flertallets Forslag.

Der er blevet sagt af de Herrer, der have talt, at de sagkyndige dog ikke have fraraadet det, og hvad de store Vedligeholdelsesudgifter angaar, er det kun et Skøn, hvor de sagkyndige ogsaa kunne tage fejl, og mulig ville disse Vedligeholdelsesudgifter ikke blive nær saa store, som der her er Tale om, hvad der jo svarer til Renten af 1½ Mill. Kr. Jeg vil dog, hvad dette Skøn angaar, gøre opmærksom paa, at naar det er baseret paa Undersøgelser af sagkyndige, hvoriblandt der er en enkelt Ingeniør, som har foretaget næsten daglige